

Ema nakoukla do výběhu. Chápan Miki se vlekl po zemi jako šnek. Z větve nad ním visel vřeštan Harry a ospale zíval.

„Proč si opice nehrají?“ podivil se Monty a přitiskl obličejík k plotu výběhu.

„To nevím. Vypadají strašně unaveně.“

„To tedy jo,“ přitakal Monty.

„Ahoj, Miki, není ti nic?“ zeptala se Ema chápana.

Miki se k ní dovlékl. Ocas táhl za sebou po zemi.

„Co se děje?“ zašeptala Ema „Proč všichni vypadáte tak unaveně?“

Miki vyčerpaně zavrčel.

„Proboha,“ povzdychla si Ema.

„Co se stalo?“ chtěl vědět Monty.

„Tedík zase celou včerejší noc brebentil o měsíci a hvězdách.“

Miki znovu zavrčel.

„A taky o všech lidech, kteří se na něj přišli během dne podívat,“ pokračovala Ema. „Moc mě mrzí, že jsi tak unavený,“